

Тут роїлося учнівське братство

У Сморгдві відзначили 80-річний ювілей одинадцятирічки. Історія освіти на теренах Сморгдві веде лік з кінця XIX сторіччя – у 1884 році тут відкрили церковно-приходську школу, у якій навчалося лише 35 учнів. Будівництво приміщення, в якому нині знаходиться навчальний заклад, розпочали в 1935 році, а за чотири роки школа зі статусом п'ятирічки відкрила двері. У 1950 році Сморгдвівська школа стала семирічкою, а в 1955 – одержала статус десятирічки.

Золотий фонд навчального закладу – його вихованці: на ювілей одинадцятирічки вони злетілися з усіх усюд. Подружжя Миколи і Валентини Парфенюків прибуло з Рівного, але їхні спогади, як на мене, стали найцікавішими.

У ШКОЛУ – ЯК НА... ФРОНТ

У 1952 році Миколка напросився у старших односельців, щоб узяли до школи. І ті вересневого ранку підвели дитину до вчительської, а самі, як сказали б сьогодні, злиняли. Хлопчину зауважила вчителька і поцікавилася, що робить під дверима.

– Хочу в школу, – була відповідь.

Відтак Миколку відвели в клас і він розпочав курс навчання. Лише за два місяці з'ясувалося: першокласнику лише п'ять з половиною років, тож педагоги делікатно попросили його... підрости і прийти в школу наступного року.

Крім учнівських буднів в життєписі Миколи Гавриловича сім років учителювання у рідній школі. Тут зустрів свою долю – вчительку біології пані Валентину. До речі, її розповідь також викликала доброзичливі посмішки.

У 1972 році випускницю одного з вітчизняних вищих навчальних закладів, мешканку Мелітополя випроводжали на роботу на Рівненщину як на... фронт. Штampi радянської пропаганди були настільки просякнуті ідеологічними страшилками і побрехеньками про бандерівців, що мимоволі осідали на душевному ґрунті навіть, здавалося, адекватних людей – особливо уродженців східної і південної України. Нині така тактика задурманення викликає запитання: чи не свідомо це робилося, щоб протиставляти одну частину українців іншій і в тій каламутній водичці вилловлювати політичні бонуси? Зрештою, причини війни на сході України, яку нині веде проти України сусідня Росія, спонукують якраз до таких розмислів. А сьогодні пані Валентина вдячна всім сморгдвівцям, які підтримували, пособляли, допомагали досконало вивчити українську мову. Може, саме завдяки їхній сердечності уродженка Запоріжчини полюбила Західну Україну і з нею назавжди пов'язала свою долю...